DOMSTOLENS KENDELSE (Første Afdeling)

5. december 1997 *

I sag C-218/97 P,

Rådet for Den Europæiske Union ved Amadeu Lopes Sabino, Diego Canga Fano og Thérèse Blanchet, Rådet Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos generaldirektør Alessandro Morbilli, Den Europæiske Investeringsbanks Direktorat for Juridiske Anliggender, 100, boulevard Konrad Adenauer,

appellant,

angående appel af dom afsagt den 16. april 1997 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-80/96, Leite Mateus mod Rådet (Sml. Pers. II, s. 259), hvorunder der er nedlagt påstand om ophævelse af dommen,

den anden part i appelsagen:

Ana Maria Fernandes Leite Mateus, Zaventem (Belgien), ved advokaterne Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure, Ariane Tornel og Françoise Parmentier, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange,

* Processprog: fransk.

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne D. A. O. Edward og L. Sevón (refererende dommer),

generaladvokat: s. Alber
justitssekretær: R. Grass,

efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved appelskrift indleveret til Domstolens Justitskontor den 9. juni 1997 har Rådet for Den Europæiske Union i medfør af EF-statuttens artikel 49 og de tilsvarende bestemmelser i EKSF- og Euratom-statutten for Domstolen iværksat appel af dom afsagt af Retten i Første instans den 16. april 1997 i sag T-80/96, Leite Mateus mod Rådet (Sml. Pers. II, s. 259, herefter »den appellerede dom«), hvorved Retten annullerede afslaget af 3. oktober 1995 fra udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve Rådet/C/360 på at give Ana Maria Fernandes Leite Mateus adgang til prøven.

2 Retten konstaterede, at Leite Mateus havde indgivet en ansøgning til den almindelige udvælgelsesprøve Rådet/C/360, som blev afholdt af Rådet med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af franskprogede sekretærer; ansøgningen blevindgivet inden for fristen i henhold til meddelelsen om udvælgelsesprøven (EFT 1994 C 345 A, udelukkende i fransk udgave, s. 3) og under anvendelse af det officielle ansøgningsskema (jf. den appellerede doms præmis 1).

3 Hun havde vedlagt sin ansøgning en attestation på portugisisk fra virksomheden DSM Resinas de Portugal Ld.ª (herefter »DSM Resinas«), hvoraf det fremgik, at

hun havde arbejdet i den pågældende virksomhed mellem den 1. juli 1973 og den 7. juni 1989, og fra den 1. november 1982 havde været indplaceret i kategorien »1ª escriturária«. Hun havde ligeledes vedlagt en attestation og to erklæringer om, at hun havde arbejdet ved Kommissionen som hjælpeansat sekretær fra den 1. februar til den 15. september 1992 og fra den 16. september 1992 til den 31. januar 1993; dette arbejde omfattede kendskab til et tekstbehandlingsanlæg (jf. præmis 2).

4 I henhold til meddelelsen om udvælgelsesprøven ville arbejdsopgaverne for de sekretærer, der blev ansat, bestå i sekretærarbejde, navnlig maskinskrivning på fransk på et tekstbehandlingsanlæg. Meddelelsen om udvælgelsesprøven (punkt III, B) indeholdt bl.a. følgende betingelser:

»...

b) på dagen for offentliggørelsen af meddelelsen om udvælgelsesprøven besidde to års erhvervserfaring som sekretær og/eller maskinskriver. Ansøgerne skal ved fremlæggelse af bilag dokumentere, at de opfylder denne betingelse for adgang til udvælgelsesprøven, f.eks. i form af lønsedler med angivelse af datoen for påbegyndelse og eventuelt ophør af den pågældende erhvervsaktivitet, arbejdssedler med angivelse af arten af og den nøjagtige varighed af den pågældende erhvervsaktivitet og ledsaget af en ansættelseskontrakt eller -aftale, osv.

...

d) have et indgående kendskab til fransk og dokumentere dette i tilfælde, hvor det ikke er åbenbart på grundlag af den gennemførte skolegang og uddannelse, samt et tilfredsstillende kendskab til et af Det Europæiske Fællesskabs øvrige sprog ...«

5 I meddelelsen om udvælgelsesprøven præciseredes det endvidere, at udvælgelseskomitéen ville udelukke ansøgere, der ikke inden for den fastsatte frist havde fremsendt de bilag, der var nødvendige med henblik på at opnå adgang til prøven (præmis 3).

6 Ved skrivelse af 3. oktober 1995 meddelte udvælgelseskomitéen Leite Mateus, at hun ikke havde fået adgang til at deltage i prøven, idet hun ikke ved fremlæggelse af bilag havde dokumenteret, at hun på dagen for offentliggørelsen af meddelelsen om udvælgelsesprøven besad to års erhvervserfaring som sekretær og/eller maskinskriver (præmis 4).

7 Ved skrivelse af 27. december 1995 indgav Leite Mateus en klage i henhold til artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter »vedtægten«) til ansættelsesmyndigheden. Hun anførte heri, at hun faktisk havde arbejdet som maskinskriver hos DSM Resinas og forklarede, at i den pågældende branche indplaceres maskinskrivere i Portugal i henhold til deres anciennitet i kategorierne »tredje kontorist«, »anden kontorist« og »første kontorist« i henhold til den oversættelse (o.a.: »commis« på fransk), hun havde anvendt for det portugisiske udtryk »escriturária«. Da hun således mente at besidde den krævede erhvervserfaring, anmodede hun om at få adgang til prøverne (præmis 5).

8 Den 21. februar 1996 afslog Rådets generalsekretær klagen. Ifølge svaret har hverken attestationen fra DSM Resinas eller fra Kommissionen nogen beviskraft hvad angår spørgsmålet, om Leite Mateus faktisk havde arbejdet som sekretær og/eller maskinskriver. Det understregedes bl.a., at udvælgelsesprøven blev afholdt med henblik på at ansætte franskprogede sekretærer og, at »[selv om] hendes arbejde ved Kommissionen eventuelt kunne betragtes som gyldig erfaring i forhold til udvælgelsesprøven ... [havde] dette arbejde kun varet lidt over et år« (præmis 6).

9 Under disse omstændigheder anlagde Leite Mateus den 24. maj 1996 sag ved Retten med påstand om annullation af afgørelsen fra udvælgelseskomitéen om ikke at give hende adgang til prøven. Leite Mateus fremførte kun et anbringende til støtte for sin påstand, nemlig at meddelelsen om udvælgelsesprøven var blevet tilsidesat, idet der var udøvet et åbenbart urigtigt skøn.

Rettens dom

10 Retten henviste i den appellerede doms præmis 26 først til indholdet af artikel 1 i bilag III til vedtægten og i præmis 27 til den retspraksis, hvorefter den væsentlige rolle, meddelelsen om udvælgelsesprøven spiller efter vedtægten, består i at give ansøgerne så nøjagtige oplysninger som muligt om arten af de betingelser, der stilles for at beklæde den stilling, som skal besættes, for at sætte dem i stand til dels at afgøre, om det har noget formål for dem at indgive ansøgning, og dels, hvilken dokumentation der er relevant for udvælgelseskomitéens arbejde og som derfor bør vedlægges ansøgningen (Rettens dom af 21.5.1992, sag T-54/91, Almeida Antunes mod Parlamentet, Sml. II, s. 1739, præmis 39, og af 28.11.1991, sag T-158/89, Van Hecken mod ØSU, Sml. II, s. 1341, præmis 23) og understregede derefter i samme præmis, at ordlyden af meddelelsen om udvælgelsesprøven udgjorde den retlige ramme for såvel udvælgelsesprøven som for udvælgelseskomitéens skønsudøvelse.

11 For så vidt angår Leite Mateus' erhvervserfaring hos DSM Resinas bemærkede Retten i præmis 31, at der var blevet henvist dertil i ansøgningen, hvori det oplystes, at hun havde arbejdet for DSM Resinas mellem den 1. juli 1973 og den 7. juni 1989; hendes præcise titel havde været »1ª escriturária«, og arbejdet havde bestået i at være »ansvarlig for virksomhedens edb-afdeling«. I dommens præmis 34 bemærkede Retten desuden, at Leite Mateus i sin klage havde oversat det portugisiske udtryk »escriturária« med »kontorist« (o.a.: »commis« på fransk), og at attestationen fra DSM Resinas ikke angav yderligere for så vidt angik en beskrivelse af de opgaver, hun havde udført.

12 Efter i præmis 35 at have gengivet forskellige betydninger af det portugisiske udtryk »escriturária«, som Rådet havde taget fra en almindeligt anerkendt portugisisk-fransk ordbog, herunder »commis aux écritures«, »expéditionnaire«, »copiste« og »clerc«, fastslog Retten i præmis 36, at det arbejde, som faldt ind under den første af disse betegnelser (o.a: »kontorist i skrivestuen«) utvivlsomt omfattede maskinskrivning.

13 I præmis 37 bemærkede Retten, at det, såfremt et udtryk ikke var en udvælgelseskomité tilstrækkeligt bekendt, med rimelighed kunne forventes, at udvælgelseskomitéen undersøgte betydningen af udtrykket f.eks. ved hjælp af en ordbog.

14 Hvad angår den omstændighed, at Leite Mateus i sin ansøgning havde beskrevet sit arbejde som »escriturária« som bestående i at være »ansvarlig for virksomhedens edb-afdeling«, fandt Retten i den appellerede doms præmis 38, at dette ikke burde have forhindret udvælgelseskomitéen og senere ansættelsesmyndigheden i at tage den erhvervserfaring i betragtning, som Leite Mateus havde erhvervet som sekretær og/eller maskinskriver. Selv om det ikke klart fremgik af den pågældende betegnelse, om arbejdet omfattede sekretærarbejde, burde Rådet henset til DSM Resinas' attestation vedrørende den omhandlede erhvervserfaring have forstået, at Leite Mateus blot havde ønsket at fremhæve sine edb-kundskaber.

15 Under hensyntagen til dels Leite Mateus' et-årige erhvervserfaring hos Kommissionen, dels den næsten 16-årige erfaring, hun havde erhvervet hos DSM Resinas (1.7.1973 til 7.6.1989), hvoraf i hvert fald en væsentlig del måtte anses for at have omfattet arbejde som sekretær og/eller maskinskriver, fandt Retten i præmis 39, at Rådet havde taget fejl, da det fandt, at Leite Mateus ikke havde dokumenteret mindst to års erhvervserfaring som sekretær og/eller maskinskriver.

16 I præmis 40 fastslog Retten derfor, at det ikke var berettiget at lægge til grund, at Leite Mateus ikke havde opfyldt kravene til erhvervserfaring i henhold til meddelelsen om udvælgelsesprøven, hvorfor udvælgelseskomitéen således havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved ikke at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøven med den begrundelse, at hun ikke havde dokumenteret at besidde den krævede erhvervserfaring. Retten annullerede herefter afslaget på at give hende adgang til prøven.

Appellen

17 Appelsagen støttes alene på et anbringende om, at den retlige ramme, der er fastlagt i meddelelsen om udvælgelsesprøven, er blevet tilsidesat i den appellerede dom. Dette anbringende består af fire dele: de særlige betingelser for adgang til udvælgelsesprøven, en retsvildfarelse for så vidt angår begrebet »1ª escriturária«, en retsvildfarelse i forbindelse med fortolkningen af ansøgningen og at Rådet ikke har udøvet et åbenbart urigtigt skøn.

18 Leite Mateus har principalt nedlagt påstand om, at det fastslås, at det er åbenbart, at appellen skal afvises i medfør af artikel 119 i Domstolens procesreglement, og subsidiært påstået stadfæstelse, og mere subsidiært nedlagt påstand om, at Rådet tilpligtes at fremlægge en oversættelse til processproget af bilag V, VI og VII til appelskriftet, samt at der anordnes en frist for hende til at fremsætte bemærkninger.

Domstolens bemærkninger

19 I henhold til procesreglementets artikel 119 kan Domstolen når som helst ved begrundet kendelse afvise eller forkaste appellen, når det er åbenbart, at denne helt eller delvis skal afvises eller forkastes.

20 I henhold til artikel 51, stk. 1, i EF-statutten for Domstolen er appel desuden begrænset til retsspørgsmål og kan kun støttes på, at Retten savner kompetence, at der er begået rettergangsfejl, som krænker appellantens interesser, eller at Retten har overtrådt fællesskabsretten.

Første del

21 Med første del af anbringendet har Rådet gjort gældende, at den appellerede dom udgør en tilsidesættelse af de særlige betingelser for adgang til udvælgelsesprøven, idet Retten deri udtalte, at Leite Mateus ved fremlæggelsen af en arbejdsattest fra DSM Resinas havde godtgjort sin erhvervserfaring, mens det i punkt III, B, litra b), til meddelelsen om udvælgelsesprøven var angivet, at hvert bilag skulle være »ledsaget af en ansættelseskontrakt eller -aftale, osv.«. Dette argument, der blev fremført under den skriftlige forhandling og gentaget endnu mere udtrykkeligt under den mundtlige forhandling, blev ifølge Rådet overhovedet ikke omtalt i den appellerede dom.

22 Leite Mateus har indledningsvis anført, at Rådet har forstået meddelelsen om udvælgelsesprøven forkert, idet udtrykkene »f.eks.« og »osv.« viser, at fremlæggelsen af en ansættelseskontrakt eller -aftale ikke var påkrævet for at godtgøre erhvervserfaringen. Ved Rettens konstatering af, at Leite Mateus havde fremlagt bilag, der retligt set dokumenterede, at hun opfyldte betingelsen vedrørende erhvervserfaring, havde Retten foretaget en rent faktuel konstatering, der ikke er undergivet Domstolens kontrol. Endelig har Rådet ved dette anbringende blot forsøgt at opnå en fornyet behandling af de anbringender, det allerede har fremført for Retten.

23 Det fremgår af en nøje gennemlæsning af det svarskrift og den duplik, som Rådet indleverede til Retten i Første Instans den 18. juli 1996 og 23. oktober 1996 samt af udskriften af den mundtlige forhandling, der fandt sted den 5. februar 1997, at argumentet vedrørende fortolkningen af meddelelsen om udvælgelsesprøven med

henblik på en obligatorisk dokumentation for erhvervserfaring gennem fremlæggelse af en ansættelseskontrakt eller -aftale ikke blev fremført for Retten.

24 Det er således klart, at første del af anbringendet skal afvises.

Anden del

25 Med anden del af anbringendet har Rådet gjort gældende, at Retten i den appellerede dom har begået en retlig fejl vedrørende betydningen af »1ª escriturária«, idet den i præmis 36 kun tog hensyn til en af de mulige oversættelser af det portugisiske udtryk »escriturária«, mens de øvrige oversættelser viste, at arbejdet som »escriturária« ikke altid og udelukkende bestod i arbejde som sekretær og/eller maskinskriver, og at det påhvilede ansøgeren klart at godtgøre, at hun opfyldte betingelserne for adgang til den pågældende prøve. Rådet mener endvidere, at Retten har misforstået de portugisiske regler, herunder navnlig måden, hvorpå faggrupperne defineres overenskomstmæssigt.

26 Leite Mateus har for det første anført, at Rettens fortolkning af udtrykket »escriturária« svarer til Rådets egen fortolkning, som er taget fra en portugisisk-fransk ordbog. Udtrykkene »commis aux écritures«, »expéditionnaire«, »copiste« og »plumitif« og »clerc« dækker i vore dage nødvendigvis arbejdet som sekretær og/eller maskinskriver. Desuden stemmer Rettens fortolkning overens med vedtægten, hvor det i bilag I, A, er bestemt, at lønklasse C5, der var indplaceringsklassen ifølge meddelelsen om udvælgelsesprøven, modsvarer en stilling som »kontormedhjælper« (o.a.: »commis adjoint« på fransk), mens lønklasse C4 modsvarer en stilling som »maskinskriver« (o.a.: »dactylopgraphe« på fransk). Under alle omstændigheder drejer spørgsmålet om oversættelsen af udtrykket »escriturária« sig om en faktuel bedømmelse, der ikke er undergivet Domstolens kontrol. Rådets argumenter vedrørende de portugisiske regler udgør et selvstændigt anbringende, som er fremført for første gang, og som derfor skal afvises.

27 Det fremgår ikke af en gennemlæsning af de processkrifter, Rådet afgav for Retten, at argumentet om, at udvælgelseskomitéen havde pligt til at overholde de portugisiske regler, blev fremført for denne instans. Da Retten kontrollerede, at de opgaver, der udføres af en »1ª escriturária«, svarer til opgaverne, som udføres af en sekretær og/eller maskinskriver, foretog den under alle omstændigheder en sproglig undersøgelse, som ikke kan sidestilles med en juridisk klassifikation, men som må anses for en faktuel bedømmelse, der ikke er undergivet Domstolens kontrol.

28 Det er således klart, at anden del af anbringendet skal afvises.

Tredje del

29 Med tredje del af anbringendet har Rådet gjort gældende, at Retten i den appellerede dom har begået en retlig fejl ved fortolkningen af ansøgningen, idet den i præmis 38 bemærkede, at Leite Mateus' beskrivelse af sit arbejde som »ansvarlig for virksomhedens edb-afdeling«, burde have været forstået således, at Leite Mateus blot ville fremhæve sine edb-kundskaber. Ifølge Rådet burde Retten have begrænset sig til en ordret fortolkning af det, Leite Mateus havde skrevet i sin ansøgning.

30 Leite Mateus har anført, at Rådet ikke har gjort gældende, at fællesskabsretten er blevet tilsidesat, og at Rettens fortolkning af ansøgningen er en faktuel bedømmelse, som ikke er undergivet Domstolens kontrol.

31 Hertil bemærkes, at Retten — som anført af Leite Mateus — ved en fortolkning af hendes ansøgning som i den appellerede doms præmis 38 har foretaget en faktuel bedømmelse, der ikke er undergivet Domstolens kontrol.

32 Det er således klart, at tredje del af anbringendet skal afvises.

Fjerde del

33 Med fjerde del af anbringendet har Rådet gjort gældende, at det var selvmodsigende og forkert af Retten i præmis 41 at fastslå, at Rådet havde udøvet et åbenbart urigtigt skøn, fordi det i henhold til præmis 39 ikke havde taget hensyn til Leite Mateus' næsten 16-årige erhvervserfaring hos DSM Resinas, hvoraf »i hvert fald en væsentlig del« måtte anses for at have omfattet arbejde som sekretær og/eller maskinskriver, idet den af Retten anvendte formulering selv godtgjorde, at det overhovedet ikke var åbenlyst, at en person i kategorien »1ª escriturária« er sekretær og/eller maskinskriver.

34 Leite Mateus har anfægtet Rådets fortolkning af Rettens bedømmelse, der udelukkende drejede sig om varigheden af hendes næsten 16-årige erhvervserfaring hos DSM Resinas som »1ª escriturária«. Dette er for øvrigt en faktuel bedømmelse, der ikke er undergivet Domstolens kontrol.

35 Uanset hvilken fortolkning Rådet ønsker af denne bedømmelse fra Retten, må det konstateres, at det drejer sig om en faktuel bedømmelse, der ikke er undergivet Domstolens kontrol.

36 Det er således klart, at fjerde del af anbringendet skal afvises.

37 Under disse omstændigheder er det klart, at appellen skal afvises i medfør af procesreglementets artikel 119.

Sagens omkostninger

38 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, der finder anvendelse på appelsager i medfør af artikel 118, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand derom. Indstævnte har nedlagt påstand om, at appellanten tilpligtes at betale sagens omkostninger. Da appellanten har tabt sagen, pålægges det Rådet at betale appelsagens omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

1) Appellen afvises.

2) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 5. december 1997.

R. Grass — M. Wathelet

Justitssekretær — Formand for Første Afdeling